

6

Anca Munteanu Iuliana Costea Adrian Jinaru
(coordonatori)

Identitate și integrare pe calea transpersonală

Editura Eurobit
Timișoara, 2008

Prefață

Acest volum, al șaselea la număr, face parte dintr-o colecție, inaugurată acum câțiva ani, de către *Asociația Europeană de Psihologie Transpersonală*, sub coordonarea doamnei Laura Boggio Gilot (Italia).

El reunește preponderent din lucrările prezentate în cadrul *Conferinței Europene de Psihologie Transpersonală* „Identitate și integrare pe calea transpersonală”, desfășurată în *Aula Magna a Universității de Vest* din Timișoara (România), în zilele de 4-6 mai 2007.

Manifestarea științifică respectivă a fost un autentic festin regal, datorită ilustrațiilor noștri oaspeți, din țară și de peste hotare. În esență, am trăit nu numai momente de aleasă elevație spirituală, ci și un sentiment tonifiant, de certitudine, că lujerul proaspăt și încăpățânat de psihologie transpersonală, care crește în lume, are din ce în ce mai mulți grădinari.

Și pentru că iubirea de transcendență are nevoie, poate mai mult decât oricare iubire, de o comunicare de

la inimă la inimă dar și de comuniune, va trebui să reedităm mereu asemenea întâlniri.

Dincolo de diversitatea temelor abordate, cartea aceasta vă propune un răspuns deja început și, mai ales, o profesiune de credință: că omul contemporan trebuie să recupereze bucuria întregului, adică a spiritualității.

Vă mulțumim dacă, parcurgând aceste pagini, veți rămâne în aceeași speranță cu noi, speranța că lumina ființei nu poate fi strivită nicicând de întunecimile lumii.

Coordonatorii

Transpersonal și ierarhia valorilor

Marc-Alain Descamps

Întrebarea centrală a transpersonalului este *Cine sunt eu?* Este întrebarea pusă de la origini de toți marii gânditori: Socrate, Buddha și fondatorii religiei Yoga. Omul confundă prea repede *a fi* cu *a avea*, cu posesiunile. Ajutorul cel mai important este de a ne considera locatari și niciodată proprietari. Nimic nu este al nostru pentru totdeauna, căci ființele și lucrurile ne părăsesc, și într-o zi, va trebui să abandonăm totul, să lăsăm totul succesorilor. Ne-am identificat cu *Eul*, cu personalitatea acestei vieți, cu trupul său material, ca la cinema, ne-am identificat cu eroii și ne credem în istorie. St. Lévine ne oferă în cartea sa, textul celor *Cinci meditații ghidate* pentru a ne elibera de suferința doliului. Sensul vieții se află în atitudinea noastră în fața morții. Foarte importantă este înțelegerea naturii exacte a morții printr-o viziune spiritualistă. Atunci când avem un model sfânt în viață nu mai suntem dezorientați sau șocați. Pacificarea interioară semnifică o puternică scădere a durerii și a marilor suferințe.

Karma nu este un destin implacabil, este o lege a iubirii și o posibilitate de a ne elibera pentru că nimic nu este jucat într-o singură viață. Problema centrală este cea a atașamentului, așa cum a fost studiat de către Bowlby, H. Montagner etc. Spiritualitatea permite conștientizarea caracterului iluzoriu al oricărui atașament. Acesta este dublu: atașamentul față de o lumină strălucitoare și atașamentul față de pierderea acestei străluciri.

Ea oferă posibilitatea de a cultiva detașarea, non-posesiunea. Într-adevăr, iluzia vine de la gândirea duală, mentalul nostru s-a obișnuit să gândească lucrurile ca fiind separate și ca având o existență independentă în ele însele. Accesul prin meditație sau extaz la gândirea non-duală revelează natura fenomenală a lucrurilor, ele sunt dependente, sunt reflexii, pure emanații și nu ființe în sine. Doar *Ființa* este eternă, reflexiile nu sunt decât tranzitorii și pasagere, în timp ce emanațiile *Ființei* sfârșesc prin a se resorbi în *Ființă*. Opusul doliului, al tristeții și al depresiei este bucuria adevărată. Este ceea ce se produce în mod salvator atunci când ne eliberăm de durere pentru a ne contopi cu unitatea autentică a *Prezenței reale*, dincolo de voalul aparențelor.

Ceea ce nu s-a născut nu poate să moară, doar nepermanentul se transformă fără încetare. Eu dăinuiesc mereu, de când am descoperit *Eu sunt*.

Piramida trebuințelor

A. Maslow (1972) începe printr-un studiu al motivațiilor umane, pe care le clasează ierarhic în cinci nivele: fizilogic, de securitate, de integrare, de stimă și de realizare de sine. Cu un an înaintea morții sale, după un studiu al *experiențelor de vârf (peak-experience)*, el a descoperit un al șaselea nivel al trebuințelor, cel al depășirii de sine. Acest nivel superior regrupează toate experiențele de depășire a persoanei umane înspre *Transcendență*, pe care o numește transpersonală. Dincolo de cel de-al cincilea nivel, cel al *actualizării* de sine, se găsește deci o nevoie inalienabilă de transcendență, o nevoie de *viață semnificantă (value-life)* care, dincolo de limitele obișnuite ale identității umane,